

som læger, sundhedsplejersker og familievejledere - der får kontrakt med hjem med spæde børn, gennem deres uddannelse eller senere instruktion sættes i stand til at vurdere hvilke børn, der har størst behov for at blive passeret på institution og hvilke der har mest gavn af at blive i deres hjem, således at der skabes mulighed for, at de for få pladsen, der vil være til rådighed, kommer de børn til gode, som ud fra en helhedsbedømmelse trænger mest til en vuggestueplads.

Man skal endvidere vedrørende ophold i daginstitutioner understrege, at disse må antages at være til gavn for børnene, såfremt institutionerne ikke er for store, såfremt der er tilstrækkelige pladsforhold, såfremt børnene anbringes i grupper af passende størrelse og såfremt der er tilstrækkeligt personale til rådighed. Det vil være en fordel, at institutionen er placeret nær børnenes bopæl, så de kan møde deres legekammerater og ikke skal udsættes for lang transport til og fra institutionen. Åbningstiderne bør indrettes efter behovet. I dag er mødre med arbejdstid, der ikke passer med daginstitutionens åbningstider, henvist til andre og mindre gode former for dagpasning af deres børn. Daginstitutioner bør være tilgængelige for alle ganske som skolerne er det. Man finder, at der bør være børnehavesteder til alle, og de bør være gratis, idet det dog bør erkendes, at ophold i heldagsbørnehaver kan være en belastning for nogle børn, således at halvdagsophold ofte må være den foretrukne løsning.

Man skal understrege betydningen af, at børneinstitutionerne gøres gode nok til at løse deres opgaver med forskellige grupper af handicappede og på andre måder træde børn samt de opgaver, som indtil videre nødvendigvis må løses ofte under ugunstige omstændigheder som f.eks. langvarigt dagligt ophold i institutionen.

Langt de fleste familier med små børn vil formentlig foretrække, at den ene af ægteparterne har halvdagsarbejde, hvor der økonomisk og arbejdsretligt er mulighed for det, og arbejdsmarkedet må for at kunne få udbytte af arbejdskraftreserverne efterhånden indrette sig herpå. Af arbejdsmæssige og af praktiske grunde (transportforhold m.v.) vil mange sikkert foretrække at gå på arbejde hveranden dag og blive hjemme hveranden dag.

Færuer fra selvvarsarbejde på grund af pasning af spædbørn bør tilgodeses, således at der ikke mistes ansættelsen i arbejdet af denne grund.

Hvor der er større fysiske eller psykiske problemer for et barn, bør der være mulighed for en mere intensiv behandling, og dette kan formentlig kun opnås gennem meget små børnegrupper, der ledes af særligt kvalificeret og helst specielt uddannet personale. Her er det vigtigt, at der er en nær kontakt og godt samarbejde mellem institutionen og barnets hjem.

Som alternativ til daginstitutioner og plejehjem bliver en del børn passeret i deres eget hjem enten af andre famillemedlemmer end forældrene, f.eks. bedstemødre, styre søskende eller af en huskælle.

Det sidste er en ikke altid heldig løsning af børnepassningsproblemet. Idet det som regel kun vil være muligt at få en ung og med hensyn til børnepassning uerfaren hjælp. Desuden vil der ofte være tale om skilte unge piger, hvilket ikke befordrer den tryghed og stabilitet, som må være tilfølgende, når det drejer sig om børn.

Skad angår den private dagpleje - især hvor den omfatter børn ud over spædbørnsalderen - er udvalget at den formentlig, at sådanne ordninger må betragtes som en ødeløsning. Man forventer, at børnene, som jo ikke kan protestere, tilpasser sig den aftalte ordning. Børnene er henvis til kontakt med en bestemt voksen person og har ikke som i institutionernes adgang til at vælge mellem flere kontaktmuligheder.

På daginstitutionerne ser man mindst til børn fra de socialt ringest stillede hjem, måske fordi betalingen er for høj, og fordi der mangler oplysning om adgangen til støtte gennem børneværnet. Bedre orientering og individuel vejledning vil være af betydning, idet netop børnene fra de dårligst stillede hjem har et særligt behov for at komme i daginstitutionerne. Men det er næppe kun et spørgsmål om oplysning af de pågældende om muligheden for at få børneværnet til at betale. Det er også et spørgsmål om, hvorledes socialministeriets cirkulære nr. 58, af 31. marts 1965, pkt. 12, 2. og 3. punkters fortolkning. Der stilles her visse betingelser udover økonomisk trang for ydelse af friplads. Disse betingelser er formuleret med visse fortolkningsmuligheder, og kan af forældre opleves som diskriminerende.

Udvalget er bekendt med, at der for tiden gøres forsøg med en ordning, hvorefter studerende ægtepar skulle kunne opnå tilskud til pasning af deres børn på skift i hjemmene af en uddannet børneplejerske. Udvalget kan ikke på nuværende tidspunkt vurdere, ønskeligheden af